

[Ivar Nørgaard.]

vil gennemføre en aftrapning for at ende med et endeligt bortfald af friboligordningen og brændselskompensationsordningen.

Men når det er sagt, må jeg desværre fremhæve en række ulemper ved de foreliggende lovforslag. Tilsyneladende er det forholdsvis logisk at ville gennemføre de samme principper for tjenestemandsansættelse på Grønland, som vi har i den øvrige del af landet, men det er også kun tilsyneladende, for de øvrige vilkår er ikke de samme. Det har vi måttet leve med igennem flere år, men de misforhold, der har hersket tidligere, bliver endnu kraftigere og tydeligere, hvis man gennemfører de lovforslag, der her er tale om. Vi har jo her i landet fået en moms med en ret høj procent, vi har fået kildeskat også med ret høje procenter, men alligevel vil man ajourføre lønninger for tjenestemænd på Grønland uden samtidig at indføre indkomstskat og uden samtidig at indføre en generel omsætningsafgift af samme art som den, vi har i det øvrige Danmark.

Det vil sige, at den ændring, der bliver i den disponible indkomst, når man laver nye regler på Grønland, er helt anderledes end den ændring, der bliver i de disponible indkomster, når vi gennemfører ændringer i det øvrige Danmark. Når vi gennemfører nyklassificeringer, flytter folk over i andre placeringer, giver dem andre og højere lønninger, som vi har gjort det ved tjenestemandsreformen herhjemme, kan vi samtidig forholdsvis nøjagtigt regne ud, hvad nettobeløbet bliver, fordi vi har kildeskatten med de høje procenter.

Men på Grønland findes kildeskatten ikke, og den generelle omsætningsafgift findes ikke; de har nogle specifikke afgifter, men det er vist svært at finde ud af, hvor meget der bliver tilbage til øvrige formål og opsparringsformål, for mig bekendt er der ikke foretaget nogen beregninger, hvad der nok også er meget svært, af, hvordan den form for beskatning virker.

Men der bliver altså også nu nogle meget fremtrædende urimeligheder, hvis man sammenholder tjenestemandsløningerne, som de foreslås i Grønland, med lønningerne for dem, der er ansat f. eks. under GAS-

verenskomsten. Ja, man vil komme til eksempler, der viser, at der vil blive en forskel, som man kun kender i de gamle kolonistater, en forskel mellem lønnen til én type af mennesker og lønnen til en anden type af mennesker. En sådan lønforskel findes overhovedet ikke mere i industrialiserede samfund, og dér, hvor den findes formelt, modvirkes den reelt kraftigt af beskatningen.

Det forekommer mig derfor ikke rimeligt at gennemføre denne nyordning uden samtidig at gennemføre en ændring af beskatningen, og hvis man ikke synes, det er muligt — det mener jeg vi bør drøfte grundigt i lønningsudvalget — og hvis man har virkelige væsentlige argumenter for ikke at gennemføre én samtidig ændring af beskatningen, så mener jeg, at man må revidere denne lønajourføring og undlade at gå så vidt, som man her gør, fordi forskellen bliver for åbenbar.

Jeg er opmærksom på, hvad der jo også fremgår af bemærkningerne til klassificeringslovforslaget, at man ikke blot har set på, hvordan tjenestemandsløningerne har bevæget sig ved reformer, der er gennemført for det øvrige land, men også mener, at man må tage hensyn til de overenskomstslønninger, der findes for personalet i Grønland, og at det kunne være en selvstændig begrundelse for at gå så vidt, som man her gør. Man kan jo nemlig argumentere med, at de, der er overenskomstslønnede, har en relativt høj aflønning, og på felter, hvor der kan være tale om, at de ansatte kan vælge imellem, om de vil lade sig overenskomstansætte eller de vil tjenestemandsansættes, kan tjenestemandssystemet altså blive mindre attraktivt, så lidt attraktivt, at folk foretrækker overenskomstansættelse.

Nu er det ikke oplyst i det materiale, vi har fået forelagt, på hvor mange områder der rent faktisk er tale om en sådan direkte konkurrerende efterspørgsel og udbud. Jeg har prøvet at efterforske det i den statistik, der er tilgængelig, men det fremgår ikke — i hvert fald har jeg ikke kunnet finde ud af det — om der er synderlig mange områder, hvor der er tale om direkte konkurrerende efterspørgsel og udbud. I den øvrige del af landet, hvor vi har gennemført denne lovgivning, har det været på områder, hvor navnlig jurister og cand. polit. er har været